

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

CUVÂNT ÎNAINTE

Sfinții Părinți despre biruirea necazurilor

Traducere din limba rusă de
Gheorghică Ciocoi

EDITURA DE SUFLET
București

CUPRINS

Vă așteptăm la

LIBRĂRIA SCITEI

str. Bibescu Vodă nr. 14

041151, București, sector 4

Școala de Teologie

nr. 22, București

Cuvânt înainte	5
Necazurile cele de neînlăturat	13
Pricina necazurilor	17
Folosul necazurilor	26
Îndurarea necazurilor	48
Mângâierea în necazuri	66
Mulțumirea în necazuri	71
Răsplata pentru necazuri	78
Necazurile celor dreți	87
Întristarea	99
Defăimarea	114
Bolile	118
Sărăcia	139
Primejdiile	150
Neputințele	154
Pedepsele	157

NECAZURILE CELE DE NEÎNLĂTURAT

Așteaptă-te întotdeauna la tot felul de mari și înfricoșătoare ispite: necazuri, supărări și moarte – ca nu cumva ele să vină peste tine și să te afle nepregătit. (Avva Isaia)

Trăinim pe pământ. Așa cum este cu neputință să fugim de aer, tot astfel fiecărui om care trăiește în lume îi este cu neputință să fie lipsit de necazuri și de dureri. (Sfântul Efrem Sirul)

Dumnezeu poate și astăzi să pună capăt oricărui rău; însă El nu pune capăt necazurilor până ce nu vede că noi ne-am curățit, până ce nu vede că în noi se petrece schimbarea și prin

Respectiv pocăință devenim întăriți și de neclintit întru credința în El. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Meșterul aurar nu scoate aurul din cuptor până ce nu vede că acesta este întru totul curățit. Tot astfel nici Dumnezeu nu va ridica acest nor al necazurilor de la noi până ce cu desăvârșire nu ne vom fi îndreptat. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Pentru cel credincios e cu neputință de a nu avea parte de necazuri, pentru că *toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prizonieri* (II Timotei 3, 12). (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Chiar dacă noi nu am dori să răbdăm pentru Hristos oarece necazuri, totuși ele sunt întru totul de trebuință de a le răbda oricât n-am voi. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Dacă tu nu vrei să rabzi pentru Domnul necazuri, vei răbda, cu toate

acestea, scârbe din alte pricini și fără nici un folos pentru tine. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Crezi că oamenii își petrec viața lor fără greutate, slobozi și fără necazuri? Nu! Căci așa cum este cu neputință ca omul să nu guste moartea, tot astfel este cu neputință să trăiască fără necazuri. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Cu neputință este să te apropii de Dumnezeu fără necazuri; fără acestea chiar și dreptatea omenească nu este păzită întru totul. (Sfântul Isaac Sirul)

Pentru orice trăitor întru evlavie, necazurile, strâmtorarea și lipsurile sunt de neînlăturat; și ele nu vin la întâmplare, ci spre întărirea și sporirea celui iubitor de cucernicie. (Sfântul Simeon Noul Teolog)

Când necazurile parcă vin de la sine – nu te teme de ele și nu crede

Respectă ca au venit la întâmplare, pur și simplu, din vreo coincidență. Nu! Ele sunt îngăduite de Pronia lui Dumnezeu cea de nepătruns. (Sfântul Ignatie Briancianinov)

Necazurile care vin în timpurile noastre trebuie să fie primite ca o nevoie mucenicească ori monahicească. (Sfântul Ignatie Briancianinov)

Necazurile trimise omului de Pronia lui Dumnezeu sunt semne veridice ale alegerii omului de către Dumnezeu. (Sfântul Ignatie Briancianinov)

Când la început totul este bine, așteaptă-te mai apoi la necazuri. Căci doar după aceste necazuri, în chip simțit, vor veni și cele de folos.

PRICINA NECAZURILOR

Se scârbește și plânge că îi este lui rău în acest veac cel ce crede că nu poate să-i fie bine după acest veac, care aici s-a desfășurat în toate îndulcirile vieții, pentru care aici se încheie întreaga mângâiere. (Sfântul Ciprian al Cartaginei)

Simte necazurile ca nefericire a lumii cel pentru care în lume este întreaga bucurie și slavă. (Sfântul Ciprian al Cartaginei)

Adeseori, precum viermii rod copacii mai puțin puternici, tot astfel, necazurile produc dureri oamenilor cu o viață duhovnicească mai puțin întărită. (Sfântul Vasile cel Mare)

Din faptul că nu dorim să suferim pentru Domnul durerile mai mici, fără de voie vom cădea în multe și grele necazuri. (Sfântul Efrem Sirul)

Când vei vedea binele într-o nefericire, vei înțelege că necazul slujește către curățirea noastră. (Sfântul Grigorie Teologul)

Cele rele trimise de Dumnezeu se cuvin fiecăruia pentru vina și păcatele noastre. Trebuie să ne pregătim astfel pe sine așteptând orice necaz. (Sfântul Grigorie de Nyssa)

Pentru aceasta durerile trupești, pentru aceasta lipsa roadelor, pentru aceasta și foametea – ca din cauza acestor necazuri întotdeauna să ne alipim de Dumnezeu și în acest chip prin necazurile vremelnice să devenim moștenitori ai vieții celei veșnice. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Dumnezeu vrea să ne învețe pe noi să disprețuim cele prezente, să nu ne alipim de acestea. El anume pentru acestea a lăsat necazurile și trudele, și toate cele plăcute și pline de veselie le-a făcut repede trecătoare. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Dumnezeu într-o totul ne iubește pe noi atunci când ne îngăduie să suferim necazuri, ca noi, cu sinceritate, să ne alipim de El. Așa cum mamele îi înfricoșează pe copiii neascultători cu felurite arătări rele, făcându-i să alerge la sânul lor, nu fac acest lucru ca să-i întristeze pe ei, ci să se apropie și mai mult de ele, tot astfel și Dumnezeu, dorind tot mai mult să ne atașăm de El, îngăduie să vină asupra ta astfel de nevoi, ca întotdeauna să te înțelețiești cu rugăciunea, ca mereu să-L chemi pe El și să lași orice altceva, gândindu-te doar la El. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Așa cum pământul trebuie brăzdat și săpat, tot astfel și sufletele au nevoie de ispite și de necazuri, ca nu cum-

va ierburile rele să slăbească tăria lui și el să se umple de mândrie. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Pentru ce viața de acum este grea și plină de multe necazuri, care îi atinge pe oamenii care stau acum sub greutatea lor? Ca să fugă de plăceri și de patimi și să năzuiască către dragostea cerească și să alerge către acea zi veșnică. Astfel, mulți fiind în robie trupească și sub stăpânirea grijilor vieții, atașându-se de acestea așa cum își fac culcușuri fiarele, tot astfel, ca să se taie patimile către acestea, Domnul le dă lor multe întristări, temeri, griji, lupte, primejdii, robii, mulțime de patimi trupești, năvală asupra trupului și multe altele. Într-un cuvânt: să nu ne îngrozim de norul acestor greutate și să ajungem la îndulcitoarea liniște în care nu este răutate amestecată cu bine, ci bine curat, binele cel lucrător. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Hristos a spus: *În lume necazuri veți avea* (Ioan 16, 33). Pentru ce dar să ca-

uți liniștea ca pe o nălucă când a spus aceasta chiar Domnul? Ispitire este când lucrezi cele potrivnice spuse de El. Dacă totul se petrece după cum a spus, de ce, dară, de cele spuse să te smintești? Cine în vremea de război caută liniștea, acela nu se va încununa. (Cuviosul Isidor Pelusiotul)

Întâmplarea cea plină de necaz cu înțelepciune amintește de Dumnezeu, iar nepăsarea aduce întristare celor care uită de Dumnezeu. (Sfântul Marcu Ascetul)

Necazurile care îi ating pe oameni se nasc din propriile noastre fapte rele... Dacă noi le lăsăm pe acestea, rugându-ne, iarăși ne vom împărtăși de faptele noastre bune. (Sfântul Marcu Ascetul)

Necazurile se petrec întâi de toate pentru păcatele noastre de mai înainte, din pricina oricărei încălcări a Legii. (Sfântul Marcu Ascetul)
